

SALUT

Dr. Josep Castanedo / núm. col. 11.394

Els objectius científics que poden canviar el món

Els objectius científics que poden canviar el món solen abordar desafiaments globals, millorar la qualitat de vida i expandir el nostre coneixement de l'univers

■ 1. MEDICINA I SALUT PÚBLICA

- Erradicació de malalties: avançar en l'erradicació de malalties com el VIH/SIDA, la malària o el càncer mitjançant teràpies innovadores com vacunes d'ARNm i tractaments personalitzats.
- Medicina personalitzada: ús de la genètica i la intel·ligència artificial per crear tractaments específics per a cada individu.
- Òrgans artificials i regeneratius: desenvolupament d'òrgans bioimpresos o regenerats a partir de cèl·lules mare per a trasplantaments.
- Resistència als antibiòtics: crear nous antibiòtics i teràpies alternatives per combatre bacteris resistents.
- Salut mental: investigació en neurociència per tractar trastorns com la depressió, l'ansietat i l'Alzheimer.

■ 2. ENERGIA I SOSTENIBILITAT

- Energies renovables avançades: millorar l'eficiència de plaques solars, bateries i altres tecnologies per aconseguir una transició total a energies netes.
- Fusió nuclear: dominar la fusió nuclear com a font d'energia neta, pràcticament inesgotable i segura.
- Captura de carboni: desenvolupar tecnologies per capturar i emmagatzemar diòxid de carboni a gran escala i mitigar el canvi climàtic.

- Economia circular: innovacions per al reciclatge i la reutilització de materials, reduint la generació de residus.

■ 3. TECNOLOGIA I SOCIETAT

- Intel·ligència artificial ètica: crear sistemes d'IA que respectin valors humans, redueixin biaixos i augmentin l'equitat social.
- Connectivitat global: ampliar l'accés a internet a les regions més remotes del planeta.
- Ciberseguretat avançada: protegir infraestructures crítiques i dades personals davant de les amenaces creixents.

■ 4. EXPLORACIÓ ESPACIAL

- Colonització d'altres planetes: projectes per establir bases permanents a la Lluna i Mart.

- Cerca de vida extraterrestre: explorar exoplanetes a la zona habitable i analitzar senyals a la recerca d'intel·ligència extraterrestre.
- Tecnologies de viatge interestel·lar: desenvolupar propulsió avançada per explorar més enllà del sistema solar.

■ 5. AGRICULTURA I ALIMENTS

- Agricultura sostenible: crear cultius resistents al canvi climàtic i amb rendiments més elevats.
- Aliments del futur: desenvolupament de carn cultivada en laboratori i proteïnes alternatives per reduir la dependència de la ramaderia tradicional.
- Conservació de la biodiversitat: projectes per protegir espècies en perill i restaurar ecosistemes degradats.

■ 6. CIÈNCIA FONAMENTAL

- Teoria unificada de la física: resoldre el misteri de com interactuen la gravetat, la mecànica quàntica i la relativitat.
- Desentranyar la matèria fosca i l'energia fosca: comprendre aquests components que constitueixen la major part de l'univers.
- Avanços en biologia sintètica: crear organismes modificats que produeixin medicaments, combustibles o materials sostenibles.

■ 7. EDUCACIÓ I EQUITAT CIENTÍFICA

- Educació STEM global: estendre l'accés a l'educació en ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques per formar la propera generació d'innovadors.
- Inclusió i diversitat en la ciència: augmentar la representació de grups històricament marginats per garantir perspectives diverses en els descobriments científics.

ELS MILLORS MINUTS DE LA NOSTRA VIDA

Jordi Remolins

Morir a la primavera

**Diumenge 8 de maig de 1983.
John Fante mor a Los Angeles,
a causa de la diabetis**

Cada vegada que un fill de famós té repercussió pública, sol sortir als mitjans a reivindicar que el seu talent és tan estratosfèric que en cas de no haver tingut l'ADN dels seus progenitors encara hauria sigut més brillant, més intel·ligent, més inabastable. A Ripoll, com que no ens refiem ni de la nostra ombra –i molt menys encara de la Lucky Luke–, vaig veure com alguns aparells de ràdio saltaven pels balcons quan la setmana passada en Basté entrevistava a RAC1 la filla menys avantatjada de la Faraona, Rosario Flores, on repetia per enèsima vegada aquest mantra inexacte. De fet, suposo que les ràdios voladores tenien més a veure amb una entrevista evitable, sobretot quan l'imaginari musical català acaba tenint sempre el protagonisme de les quatre patums de sempre, com si en cas de diversificar-nos el microcosmos cultural hagués de traumatitzar-nos més del que ja estem.

Hi ha casos, en canvi, en què els hereus són de fet els culpables de la transcendència dels seus mentors. Explica Charles Bukowski en el pròleg de *Pregunta-ho a la pols* (*Ask the dust*, 1939), que John Fante va ser una influència bàsica de la seva joventut literària. Sense calés i afamat, havia de calmar la seva gana a la biblioteca pública de Los Angeles, on ni el ventre ni les inquietuds literàries aconseguien de ser satisfetes. I no van ser-ho fins que va descobrir John Fante (1909-1983), un escriptor italo-americà a qui no es va cansar de reivindicar. Més fàcil de

descobrir va ser pel seu fill, Dan Fante (1944-2015), que va absorbir-ne l'estil i va modernitzar-lo sense perdre el gust per la provocació i l'individualisme.

La incisiva habilitat amb què Fante explica la seva arribada a la ciutat a la dècada dels 30, en plena Gran Depressió, les esperances que li reconeguessin el talent, la sordidesa de la seva vida en una pensió i sobretot la relació amb Camila López, una cambrera d'origen mexicà amb qui va mantenir una malaltissa relació d'amor-odi, fan de *Pregunta-ho a la pols* un llibre a qui segurament Bukowski deu bona part de la inspiració que el va convertir en un dels autors més incisius de la literatura del segle XX. Fante se serveix del seu alter ego Arturo Bandini per captivar-nos en una tragèdia relaxada amb pinzellades d'humor negre i banyada per la pols d'una ciutat amenaçada de convertir-se en desert. L'obra va formar part d'una tetralogia completada per *Espera a la primavera*, *Bandini*, *Camí de Los Angeles* i *Somnis de Bunker Hill*.

Gràcies a Edicions de 1984 i a Anagrama, coneixem altres obres de l'iniciador de la saga Fante, conformat sobretot per contes i novel·les breus. Fa tres anys, va publicar *Hambre*, un recull de relats escrits entre 1932 i 1959, alguns d'ells apareguts en revistes literàries de l'època, mentre esperava poder-s'hi guanyar la vida –objectiu que en part va aconseguir gràcies a feines alimentàries pel cinema de Hollywood–. Amb el pragmatisme que destil·la la seva obra, ves a saber si no hauria preferit que els hereus (familiars i literaris) no s'haguessin fotut la llengua al cul abans que reivindicar-lo. Potser morir a la primavera del teu reconeixement deu ser només una nova puta derrota.